

Streszczenie

Ewolucja technik wykonawczych oraz możliwości brzmieniowych akordeonu na przełomie XX i XXI wieku na przykładzie wybranej literatury oryginalnej i transkrybowanej w aspekcie rozwoju instrumentu.

słowa kluczowe: techniki wykonawcze, akordeon, literatura oryginalna, transkrypcje, muzyka solowa

Praca doktorska Jarosława Bestera jest próbą ukazania historii rozwoju technik wykonawczych oraz możliwości brzmieniowych akordeonu na podstawie analizy oryginalnej literatury, a także wybranych utworów mistrzów minionych epok. Stanowi indywidualne spojrzenie autora na zagadnienia ujęte w jej tytule w oparciu o własne doświadczenia wykonawcze.

Dysertacja składa się z rozdziałów głównych oraz poprzedzającego je rozdziału pierwszego, mającego na celu usystematyzowanie wiadomości i zagadnień zawartych w niniejszej pracy.

Drugi rozdział zawiera krótkie biografie: Hansa Brehme, Nikołaja Czajkina, Ole Schmidta, Władysława Żołotariowa, Andrzeja Krzanowskiego oraz Krzysztofa Olczaka, w których poza podstawowymi informacjami dotyczącymi życia i twórczości powyższych kompozytorów można dowiedzieć się o czynnikach, jakie wpłynęły na ukształtowanie ich muzycznej osobowości. Znajduje się tu również wspomniana analiza utworów, które stanowią część dzieła artystycznego, nagranych na płycie CD. Rozdział ten zawiera także opisy procesów, jakie zachodziły na przestrzeni lat w dziedzinie modernizacji instrumentu i wpływów, jaki na nie miała powstająca na akordeon literatura oryginalna.

Niemniej istotnymi czynnikami dotyczącymi rozwoju akordeonu będącymi jednocześnie nierozzerwalnymi elementami związanymi z jego historią, są zagadnienia zawarte w rozdziale trzecim, odnoszące się do szeroko stosowanych praktyk transkrypcyjnych wybranych dzieł muzyki dawnej. Na przykładzie wybranych utworów, charakterystycznych dla stylu danej epoki, kompozytorów takich jak J. S. Bach czy F. Mendelssohn-Bartholdy, zaprezentowane zostały sposoby realizacji transkrypcji na współczesny akordeon koncertowy. Ponadto w rozdziale tym zostały opisane procesy i trendy, które również poprzez transkrypcję dzieł dawnych mistrzów miały wymierny wpływ na rozwój akordeonu, ale przede wszystkim stały się bodźcem otwierającym drogę kształtowania się osobowości późniejszych twórców oryginalnej literatury. Praca zwieńczona jest podsumowaniem i konkluzją, odnoszącą się do czasu współczesnego oraz próbą odpowiedzi na pytanie dotyczące przyszłości akordeonu.